

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE ŠTĚPÁNA MAREŠE VEŘEJNÁ PLOVÁRNA MĚLNÍK

Navržená plovárna má formu říčních či slunečních lázní přímo u přírodního toku, které bývaly historickou součástí mnoha měst především v období první republiky. Bohužel však většina těchto plováren zanikla v průběhu druhé poloviny minulého století i vzhledem k znečištění vodních toků a absenci čistíren odpadních vod. Stejně tak tomu bylo v případě města Mělník. Návrh Štěpána Mareše tak vyvolává jistou nostalgii dávných dob a je reminiscencí původní plovárny z 20. let.

Ve světě stále sílí pojem "Urban swimming", zpřístupňování přírodních toků obyvatelům měst a metropolí, čímž města zažívají určitou renesanci říčního plavání a nábřeží vodních cest se proměňují ve veřejný prostor sloužící pro společenský život a rekreaci. Inspirovat se lze v například v Dánsku či Švýcarsku, kde vznikají stavby různých soudobých forem, které iniciují další funkční využití v jejich okolí.

Sama stavba je zasazena do malebné přírodní scenérie, příkrého svahu podél koryta řeky s výhledy na panorama historického jádra a přírodní rezervaci luhů na opačném břehu řeky Labe, současně v těsné blízkosti intenzivní zástavby města. V rámci funkční struktury obce je zde dobrá návaznost na další sportovní zařízení a aktivity v okolí. Zároveň místo bezprostředně navazuje na labskou cyklostezku, která je společně s vltavskou trasou jednou z nejnavštěvovanějších cyklotras v České republice. Tomu by však mělo o něco více odpovídat i prostorové napojení na plovárnu, která by měla ideálně obsahovat i patřičné zázemí pro cyklisty. Průnik budovy s trasou je racionálně mimoúrovňový, může však skýtat problémová místa, která by zasloužila větší rafinovanost a důmyslnější architektonické řešení než jen čistě utilitární přístup koridoru tunelu.

Architektonická forma se elegantně odkazuje k tradičním principům historických lázní s jasnou tektonikou sloupů a kladí v pravidelném modulu. Zvolené materiály a detaily podtrhují její geometrickou čistotu. Ve stavebně-technickém řešení se obecně podařilo naplnit původní koncept z architektonické studie bez výraznějších zásahů a nutnosti úprav původního záměru. Stavební konstrukce si zachovaly svou lehkost a subtilitu. Architektonické principy byly dále precizovány.

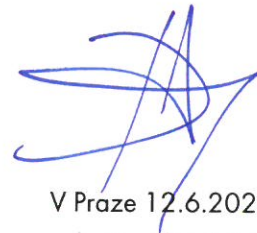
Technická dokumentace nevykazuje větších vad, v daném rozsahu a zadání je uspokojivě zpracována. V situačních výkresech však chybí správné zakreslení širších vztahů ve smyslu popsání charakteristiky území a místa, kam se objekt integruje. I sám obsah situací není zcela dostatečný pro daný stupeň dokumentace a pro podání základních informací o umístění domu. Rovněž chybí alespoň základní výškopis pro představu o nivelitě v území.

V půdorysu nadzemní části se objevují nenormové rozměry kabin sociálních zařízení, což je při daném minimum dispozičního uspořádání nutné ohlídat. V řezech není bohužel naznačená souvztažnost mezi oběma částmi stavby - samotnou budovou a pobytovým schodištěm vystupující nad hladinu řeky. Celá dokumentace je tím rozdělena na dva zdánlivě nesouvztažné objekty. V pohledech pak chybí především komplexnější materiállové řešení, resp. jednotlivé povrchové úpravy. Obdobné nedostatky se objevují i v

hlavních výkresech interiéru, kde chybí především v rámci půdorysu a pohledu přehledný popis použitých materiálů a zakreslení koncových prvků. Architekt by měl vždy dbát na dostatečný a srozumitelný popis navrženého řešení pro budoucí zdárné realizování svých představ.

Práci považuji za zvládnutou a doporučuji k obhajobě.

Hodnotím známkou **B**.

V Praze 12.6.2022
Ing. arch. David Zalabák